

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. N.**
zastoupený JUDr. Oldřichem Benešem, advokátem
sídlem 709 00 Ostrava – Mariánské Hory, Mojmírovců 41

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2021 č. j. MSK 40321/2021, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bohumín ze dne 3. 3. 2021, č. j. MUBO/09686/2021, ve věci přestupku podle ust. § 125d odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), a to tak, že text ve výroku „s pozitivním výsledkem odmítl podrobit provedení odborného lékařského vyšetření...“ změnil na text „...s pozitivním výsledkem odmítl podrobit na výzvu policisty provedení odborného lékařského vyšetření...“. Ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.
2. Žalobce namítal, že v průběhu policejní kontroly byl krácen na svých právech a nebylo mu zejména z materiálněprávního hlediska poskytnuto zákonné, řádné, adekvátní a dostačující poučení tak, aby byl jako laik schopen učinit rozhodnutí, zda se podrobí lékařskému vyšetření či nikoli, a to včetně dostatečného a srozumitelného poučení o následcích svého rozhodnutí. Žalobce vyslovil přesvědčení, že zde nebyly a ani nemohly být splněny zákonné podmínky pro naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku. Jak zasahující policejní orgán, tak správní orgány obou stupňů sice formálně na první pohled mohou postupovat správně, avšak při hlubší analýze a celkovém kontextu věci, jsou jeho práva porušována, kdy je ze strany správních orgánů sledován do určité míry předpojatě pouze jediný cíl, a to jeho potrestání, aniž by zde byla snaha o zjištění skutečné – materiální stránky věci. Přehnaný důraz je kladen na formalismus celé věci, jsou přehlížena jeho tvrzení, včetně navržených důkazů na jejich podporu. Jím navržené důkazy nebyly provedeny. Naproti tomu jsou bagatelizovány nesrovnalosti a rozpory zasahujícího policejního orgánu, včetně rozporů následných svědeckých výpovědí. Žalobce uvedl, že nikterak nepopírá a ostatně nikdy nepopíral, že by předmětné listiny vyplňované při kontrole nepodepsal, případně, že by do nich nevěpsal ono „odmítnutí“. Nemůže se však smířit se stavem, který z formálního hlediska z listin může vyplývat a správní orgány vyzdvihují, aniž by někoho zajímal skutečný průběh kontroly, zejména skutečnost, že pokud by byl řádně poučen a měl možnost se s listinami v klidu a dostatečně seznámit, nikdy by provedení lékařského vyšetření neodmítl, když ostatně sám inicioval provedení druhého orientačního testu na jiné návykové látky a neměl jediný důvod odmítat další vyšetření, neboť s výsledky nesouhlasil. Žalobce dále odkazem na § 68 odst. 1 správního řádu vytkl správnímu orgánu, že v prvostupňovém rozhodnutí chybí důvody výroku, úvahy, kterými se správní orgán řídil při vyhodnocení podkladů a výkladů právních předpisů a informace, jak se správní orgán vypořádal s návrhy, námitkami a jeho vyjádřeními. Na povinnost řádně se zabývat námitkami a jeho návrhy, včetně řádného odůvodnění rozhodnutí rezignoval i žalovaný. Žalobce vyslovil názor, že i žalovaný se prakticky odmítl zabývat jeho námitkami uvedenými v odvolání a doplnění odvolání, aniž by toto řádně zdůvodnil. Rovněž neprovedl ani jím navržené důkazy. K závěru správního orgánu, že nezpochybnil věrohodnost svědků, žalobce uvedl, že s tímto hodnocením nesouhlasí, neboť na druhou stranu mu nebylo znemožněno provést důkazy, které by věrohodnost dále zpochybňovaly. Žalovanému rovněž vytkl, že z provedených důkazů vyvozuje zcela opačné závěry, než z nich vyplývají. Důvod, který je v napadeném rozhodnutí označen jako důvod zamítnutí jím navrhovaných důkazů (počet zabavených řidičských průkazů ve vztahu k odměně policistů, stejně tak časy lustrací v policejních systémech) uváděn, je právně zcela lichý, neboť to, že je dané informace získat jiným způsobem, rozhodně neznamená, že neměly být opatřeny v rámci daného řízení jako

důkaz. Postup žalovaného a jeho odůvodnění je zcela absurdní a v rozporu s procesními právy. Je nutné konstatovat, že samozřejmě v rovině tvrzení se jedná slovy žalovaného o „domněnku“, která ovšem může být právě navrženým důkazem potvrzena jako relevantní námitka potvrzující tvrzení obviněného.

3. Žalobce žalovanému rovněž vytkl, že přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí, aniž by bylo jasné a srozumitelně zřejmé, co konkrétně – jaká část rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla změněna a zda tedy vůbec bylo možné rozhodnutí v tomto rozsahu změnit a nemělo být přistoupeno ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci. Žalobce rovněž namítal, že tím, že mu nebylo umožněno, aby se před vydáním napadeného rozhodnutí seznámil s podklady a měl se k nim možnost vyjádřit, došlo k porušení jeho procesních práv v rámci řízení před žalovaným. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.
4. Žalobce dále nesouhlasil se závěry žalovaného, že byl s předloženými listinami při kontrole řádně seznámen a že byl řádně poučen. Poukázal na to, že nikdy netvrdil, že listiny nepodepsal a že v průběhu kontroly nezazněly určité informace ve smyslu „výzvy“ policisty „pojede na krev anebo podepíšeme odmítnutí“, což ale dle jeho názoru není ani výzvou, ani poučením a je přesvědčen, že kterýkoli jiný průměrně vzdělaný člověk, by při obdobném postupu policistů vlastně nevěděl, co se děje, jak má postupovat a jaké následky jsou s případným postupem, který by si vybral, spojeny. Měl zájem o vysvětlení, na což mu bylo odpovězeno, že „vše má znát z autoškoly“, což může být nepochybně pravdou, ale rovněž toto nesplňuje znaky řádného poučení. Je si vědom toho, že měl být v jednání s policisty důraznější, měl požadovat podrobné vysvětlení, jet s policisty klidně na služebnu, kde by měl dostatek prostoru na prostudování a vysvětlení situace a následně se zejména podrobit odbornému vyšetření. Byť mu byly předloženy předmětné listiny, rozhodně není pravdou, že mu byly tyto listiny předloženy k přečtení a seznámení se s jejich obsahem. Při kontrole v otázce řádného poučení byl zjevně krácen na svých právech a správní orgán rezignoval na zjištění skutečné – materiální stránky věci. Prvostupňový správní orgán se omezil pouze na formální konstatování ve smyslu „že předložené dokumenty podepsal“, a proto je vše v pořádku. Žalobce dále vyslovil nesouhlas se závěrem žalovaného, že časový prostor 5 až 10 minut při silniční kontrole poskytnutý pro seznámení se s podklady je zcela standardní. Zdůraznil, že k seznámení se s dokumenty při silniční kontrole došlo v cca 21:30 hodin při snížené viditelnosti – byla tma a na listiny mu bylo svíceno baterkou. Za tuto dobu není fakticky nikdo schopen daný text přečíst, a to ani při ideálních podmínkách viditelnosti, natož ve tmě při svícení baterkou. Jednalo se o dokumenty v rozsahu 5 stran A4, které byly psány drobným písmem. Jako právní laik měl ještě v průběhu čtení porozumět obsahu a jednotlivým následkům a do textu vepsat své byť stručné vyjádření a listiny podepsat. Nečitelnost listin souvisí jednak s podmínkami, při kterých mu byly listiny předloženy (večerní hodina, tma, svícení baterkou), stejně tak jako struktura textu, psaná zejména u poučení výrazně menším písmem, dále nesrozumitelnost, kterou spatřuje ve skutečnosti, že pro pochopení obsahu listin, včetně následků, které mu odmítnutím vyšetření hrozily, je v zásadě za daného skutkového stavu vyžadována neúměrná kognitivní a také časová zátěž k tomu, aby byl schopen získat informaci v daném textu obsaženou. I pokud by hypoteticky připustil, že byl řádně vyzván policisty, což ovšem rozhodně nečiní, řádná výzva byla ostatně vyloučena i rozpory ve výpovědích zasahujících policistů, pak zcela nepochybně

nedošlo k vysvětlení a poučení o právních důsledcích nevyhovění takové výzvy. Namísto řádného poučení o následcích byl nedůvodně zastrašován tvrzením, že pokud nepodepíše odmítnutí, pojedou na krev, bude to trvat dlouho, může být vsazen do cely a tak podobně. Žalobce vyslovil přesvědčení, že s ohledem na konkrétní okolnosti jeho případu a průběhu předmětné kontroly nebyl ve smyslu § 13 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, řádně poučen a z tohoto pohledu zcela pochopitelně nelze postavit na jisto, že se úmyslně odmítl podrobit předmětnému vyšetření. Absentuje-li v daném případě úmysl, pak ani z tohoto důvodu nemohla být naplněna skutková podstata předmětného přestupku.

5. Žalobce dále namítal, že dle § 20 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, je osoba povinná se podrobit, jak orientačnímu, tak odbornému vyšetření, avšak pouze za předpokladu, že zde existuje důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit zdraví nebo majetek. Výzva policisty jak k orientačnímu, tak odbornému vyšetření na přítomnost návykových látek musí být odůvodněna právě oním důvodným podezřením. V opačném případě, tedy bez onoho důvodného podezření, se jedná o projev libovůle a šikany policejního orgánu. V neposlední řadě musí být výzva dostatečně konkrétní a její adresát musí vědět, co je jejím obsahem, včetně následků souvisejících s neuposlechnutím. Tato okolnost nebyla v daném případě splněna, neboť, jak vyplynulo z jeho výpovědi, nejednalo se o výzvu, ale o dotaz, kdy si měl vybrat z možností, aniž by byl řádně poučen. Skutečnost, že v daném případě zjevně absentovalo ono důvodné podezření, vyplývá z výsledku pprap. P. B., který při výsledku vypověděl, že důvodné podezření u obviněného mělo údajně vyplývat z toho, že na něj obviněný působil utlumeně, měl utlumenou mluvu. Tento důvod ovšem není obsahem úředního záznamu o kontrole řidiče ze dne 2. 11. 2020. Tento rozpor svědek nedokázal při výsledku vysvětlit, což dokresluje projev zjevné libovůle. Absence zákonem vyžadovaného „dovodného podezření“ byla prakticky potvrzena druhým ze zasahujících policistů svědkem pprap. R.V., který na dotaz, zda se mu při kontrole „zdál utlumený“ odpověděl výslovně „ne, nejevil se mi nijak“. Na otázku, zda bylo důvodné podezření, že je obviněný pod vlivem návykové látky tento svědek odpověděl „podle mě nebylo“. Jestliže svědek V. výslovně vyloučil existenci tohoto zákonného předpokladu pro provedení kontroly, pak tímto s ohledem na řetězení dalších kroků potvrzuje nezákonnost kontroly jako celku a projev policejní libovůle. Svědek V., který konstatoval, že vozidlo bylo zastavováno z důvodu kontroly technického stavu, na následný dotaz, proč bylo přistoupeno ke kontrolám na alkohol a jiné návykové látky, prakticky nebyl schopen odpovědět. Ve výpovědích policistů existuje rozpor ohledně obsahu a řádnosti výzvy a poučení. Správní orgány se s těmito konkrétními rozpory žádným způsobem nezabývaly, ani nevypořádaly, stejně tak jako se v této souvislosti nevypořádaly s argumenty, které opakovaně předložil k danému rozporu. Lze skutečně pochybovat o tom, zda výzva a poučení vůbec zazněly a pokud ano, tak jakou formou. V dokumentech zachycujících kontrolu, na kterých v zásadě staví své argumenty žalovaný, zcela absentuje záznam o provedení a výsledku prvního či druhého testu na jiné návykové látky. Přesto je tato skutečnost považována žalovaným za prokázanou. Správní orgány v průběhu řízení nezohlednily s ohledem na jeho tvrzení v rámci jeho výpovědi institut tzv. hajitelného tvrzení, který se projevuje zejména, nikoliv výlučně, v rámci argumentace, kterou konstantně a opakovaně zdůrazňuje ve vztahu k absenci řádného poučení, a to zejména ve smyslu materiálněprávní stránky.

6. Žalobce dále poukázal na vyjádření Policie ČR ze dne 22. 1. 2021, které je obsahem spisu a z něhož je zřejmé, že o předmětné kontrole zjevně existoval kamerový záznam, který byl způsobilý prokázat průběh kontroly, včetně zákonnosti výzev a poučení. Tento záznam nebyl připojen spolu s ostatními podklady v rámci oznámení o přestupku, což je zjevně v rozporu se zákonem, neboť policejní orgán, ať již úmyslně či neúmyslně, zatajil jeden z nepochybně ztěžujících důkazů, který mohl svědčit v jeho prospěch. Žalobce rovněž namítal, že v daném případě narušuje nestrannost zasahujícího policisty, jeho následnou věrohodnost jako svědka a zákonnost celé kontroly, skutečnost, že policisté mohou být hodnoceni např. podle toho, kolik řidičských průkazů zabaví. Svědek pprap. P. B. kromě jiného uvedl, že ročně zabaví cca 150 řidičských průkazů s tím, že prémie dostává, byť neví, z jakého důvodu. Žalobce poukázal na to, že proto navrhl již v průběhu správního řízení důkaz sdělením z příslušného oddělení Policie ČR, které by obsahovalo údaje o počtu zadržených řidičských průkazů v každém roce, výši odměny, kterou v daném roce člen oddělení hlídkové služby obdržel nad rámec svého standardního platu. Tento důkaz správní orgány neprovedly. Žalobce rovněž namítal, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d), zákona o silničním provozu, musí dojít k odmítnutí podrobení se vyšetření (ať již orientačnímu anebo odbornému) jak ve smyslu, zda řidič není ovlivněn alkoholem - § 5 odst. 1 písm. f), zákona o silničním provozu, tak současně ve smyslu, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou - § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Zdůraznil, že z provedeného dokazování vyplývá a bylo prokázáno, že se dobrovolně podrobil vyšetření (byť orientačnímu), jak na alkohol, tak na jiné návykové látky. I pokud by hypoteticky odmítl následné odborné vyšetření na jiné návykové látky, splnil povinnost ukládanou mu zákonem ve vztahu k § 5 odst. 1 písm. f), zákona o silničním provozu. Zákonodárce skutkovou podstatu přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d), zákona o silničním provozu, vymezil zcela jednoznačně a jasně, kdy použil spojku „a“, tedy že musí dojít k odmítnutí vyšetření jak na alkohol, tak na návykové látky, což se v tomto případě nestalo a on tak nemohl naplnit skutkovou podstatu přestupku, ze kterého byl uznán vinným.
7. Žalobce dále namítal nepřiměřenost a nezákonnost sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel uloženou mu dle § 125c odst. 6 písm. a), zákona o silničním provozu. Uvedené zákonné ustanovení ovšem nehovoří o nutnosti zákazu řízení všech motorových vozidel a jeho rozsah je otázkou správního uvážení ohledně přiměřenosti sankce a musí být v této souvislosti řádně odůvodněn, což se v napadeném rozhodnutí nestalo. Vzhledem k okolnostem, při kterých mělo dojít údajně ke spáchání přestupku, tedy při řízení vozidla spadající do skupiny B, žalobce vyslovil domněnku, že mu měl být uložen zákaz činnosti řízení motorových vozidel spadajících do kategorie řidičského oprávnění skupiny B a nikoli všech. Navíc je dle jeho názoru nutné konstatovat, že podstata přestupku, který je mu kladen za vinu, nespočívá ani v samotném řízení vozidla (jako by bylo např. překročení rychlosti), ale v odmítnutí podrobení se vyšetření, kdy lze i v tomto ohledu pochybovat o příčinné souvislosti ve smyslu zákazu činnosti v rozsahu všech vozidel. Nepřiměřenost spočívá i v tom, že správní orgán neshledal žádné přitěžující okolnosti
8. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitce, že provedl změnu rozhodnutí, aniž by vyzval žalobce k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí,

žalovaný uvedl, že do spisu nebyly založeny žádné nové důkazy, z toho důvodu nebylo nutné žalobce vyzvat k uplatnění práva dle § 36 odst. 3 správního řádu. Výrok napadeného rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, tedy § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 správního řádu. Důvod změny rozhodnutí je zcela zřejmý z odůvodnění rozhodnutí, změna je jasně vymezena ve výroku napadeného rozhodnutí. K námitkám žalobce, jimiž rozporuje především zákonnost, řádnost, dostatečnost a adekvátnost poskytnutého poučení na místě spáchání přestupku souvisejícího s odmítnutím lékařského vyšetření, žalovaný uvedl, že touto otázkou se velmi podrobně zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které zcela odkázal. Současně citoval závěry o tom, že žalobce byl při silniční kontrole řádně poučen, stejně tak závěry k tvrzení žalobce o údajném nedostatku času k seznámení se s podepisovanými dokumenty. Co se týče žalobního bodu, že dostatečně nevypořádal žalobcovy odvolací námitky a nezabýval se jeho důkazními návrhy, žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí je v rozsahu 17 stran, z toho jen výslovné vypořádání odvolacích námitek je na stranách č. 13 – 19 napadeného rozhodnutí. Námitky žalobce jsou vypořádány také v dalších částech rozhodnutí. Napadené rozhodnutí z logiky věci ani nemůže být nepřezkoumatelné, tím spíš, pokud proti jeho obsahu žalobce brojí správní žalobou na 18 stranách, kde podrobně rozebírá správní úvahy žalovaného. V napadeném rozhodnutí se zabýval rovněž otázkou důvodné domněnky, přičemž odkázal především na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozsudek č. j. 2 As 146/2015-45. V případě žalobce zde navíc existovalo určité podezřelé chování, k těmto otázkám se vyjádřili svědci ve svědeckých výpovědích, na které žalovaný odkázal. Žalovaný uvedl, že žalobce de facto kopíruje obsah podaného odvolání. Žalobní námitky jsou vyčerpávajícím způsobem vypořádány v žalobou napadeném rozhodnutí.

9. Krajský soud v souladu s ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) přezkoumal napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
10. Ze správních spisů bylo zjištěno, a to z oznámení přestupku ze dne 2. 11. 2020 č. j. KRPT-224940/PŘ-2020-070317, že dne 2. 11. 2020 ve 20:46 hod. v Rychvaldě, ul. Orlovská 1427 ve směru jízdy vozidla ul. Orlovská řídil žalobce osobní motorové vozidlo Alfa Romeo Mito RZ X, byl stavěn a kontrolován hlídkou OHS Karviná, na výzvu se podrobil orientačnímu testu na přítomnost jiné návykové látky v těle DrugWipe 5SP, a to stěrem ze slin, který vyzněl pozitivně na látky Amphetamin/Metamphetamin. Na výzvu se odmítl podrobit lékařskému vyšetření s následným vyšetřením biologického materiálu. Byl mu zadržen řidičský průkaz a zakázána další jízda. Řidič se podrobil orientační dechové zkoušce s negativním výsledkem. Do oznámení se žalobce vyjádřil tak, že odmítá lékařské vyšetření, odběr krve a moči. Oznámení obsahuje poučení řidiče - konkrétně citaci ust. § 5 odst. 1 písm. f), písm. g), zákona o silničním provozu, § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a § 118b odst. 1, zákona o silničním provozu. Oznámení rovněž obsahuje text: Svým podpisem řidič současně stvrzuje, že poučení rozuměl. V oznámení je rovněž uvedeno, že řidič je podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d), zákona o silničním provozu (v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou). Žalobce oznámení, a to obě strany předmětné

listiny, podepsal. Ve spise je rovněž listina s označením poučení ze dne 2. 11. 2020 s osobními údaji žalobce a číslem průkazu totožnosti a řidičského průkazu obsahující několik pasáží s citací zákonných ustanovení. Konkrétně se jedná o citaci ust. § 5 odst. 1 písm. f), g), § 5 odst. 2 písm. a), písm. b) a citaci § 124 odst. 9 písm. f) a písm. g) zákona o silničním provozu, přičemž pod touto pasáží je podpis žalobce. V další pasáži je pak citace ust. § 20 odst. 1, 2, 3 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek a i po citaci tohoto zákonného ustanovení je podpis žalobce. Další obsáhlejší pasáž poučení na druhé straně tiskopisu obsahuje citaci ust. § 20 odst. 4, § 21, § 24 odst. 1, 2, 3, 4, 5 zákona č. 65/2017 Sb. o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, dále citaci ust. § 67 odst. 1 písm. c), § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a citaci ust. § 125c odst. 1 písm. b) – d), § 125c odst. 5 písm. a), písm. c) zákona o silničním provozu. Pod uvedeným textem je rovněž podpis žalobce. Spis obsahuje i potvrzení o zadržení řidičského průkazu č. EL X, ze dne 2. 11. 2020, v němž je specifikován důvod zadržení řidičského průkazu, včetně popisu skutku, což koresponduje s oznámením přestupku. Žalobce se písemně nevyjádřil a potvrzení podepsal. V listině – příloha k úřednímu záznamu TOXI č. j. KRPT-224940/PŘ-2020-070317 jsou uvedeny osobní údaje žalobce a dále text: Orientační vyšetření na jiné návykové látky: Pane, v souladu se zákonem o silničním provozu Vás vyzývám k podrobení se orientačnímu vyšetření, zda nejste ovlivněný jinou návykovou látkou. Orientační vyšetření bude provedeno textem na detekci drog. Pod tímto textem je uvedeno podrobil se a je zde podpis žalobce. Pod tímto textem je pak uvedeno: Odborné lékařské vyšetření: Pane, v souladu se zákonem o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami Vás vyzývám k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření. Pod tím je text: Odmítá a dále podpis žalobce. Listinu zpracoval pprap. R.V., DiS. Z úředního záznamu zpracovaného týměž policistou ze dne 2. 11. 2020 vyplývá, že dne 2. 11. 2020 ve 20:45 hod. hlídka OHS Karviná ve složení pprap. V. a pprap. B. prováděla dohled nad BESIP na ul. Těšínská v Orlové, přičemž uviděla vozidlo Alfa Romeo Mito RZ X, které vyjelo z ul. Zátíší směrem na ul. Těšínská v Orlové a dále pokračovalo směrem k ul. Orlovská v Rychvaldu. Hlídka policie se rozhodla vozidlo zastavit a zkontrolovat, k čemuž došlo v čase 20:46 hod. na ul. Orlovská poblíž č. 1427 v Rychvaldu. Policista V. řidiče vyzval k předložení dokladů předepsaných pro provoz a řízení motorového vozidla. Řidič předložil OP, ŘP, ORV a zelenou kartu, na základě nich byl ztotožněn žalobce. Policista B. následně po poučení vyzval řidiče k podrobení se odbornému měření ke zjištění hladiny alkoholu v dechu přístrojem Dräger, se kterým řidič souhlasil a tomuto se podrobil s negativním výsledkem. Následně byl řidič policistou Bílým po poučení vyzván k podrobení se orientačnímu testu ke zjištění OPL testerem DrugWipe 5SP stěrem ze slin, kterému se podrobil a vyšel pozitivně na látky Amfetaminy/Metamfetaminy. Následně policista Bílý vyzval řidiče k podrobení se lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu. Toto však řidič bez udání důvodu odmítl. Policista B. vyzval řidiče po zákonném poučení dle § 61 zákona o Policii ČR, řidič poučení porozuměl, uvedl, že vozidlo má v užívání. Na dotaz, zdali užil nějakou návykovou látku, se odmítl vyjádřit. Řidič byl poučen o tom, že porušil ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu a tím je podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, jelikož se odmítl podrobit na výzvu policisty lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu krve/moči. Pprap. V. byl řidič poučen, že věc bude po zadokumentování oznámena na místně, funkčně a věcně příslušný úřad, a to na Městský úřad Bohumín k dalšímu projednání. S řidičem bylo

sepsáno poučení dle § 13 zákona č. 273/2008 Sb., oznámení přestupku řízení pod vlivem alkoholu a jiné návykové látky, příloha k úřednímu záznamu TOXI, přičemž do těchto formulářů měl řidič možnost vyjádřit se a tyto vlastnoručně podepsal. Řidiči byl na místě zadržen řidičský průkaz a sepsáno potvrzení o zadržení řidičského průkazu. I do této listiny měl řidič možnost se vyjádřit. Listinu vlastnoručně podepsal a kopii potvrzení o zadržení řidičského průkazu si na místě převzal. Řidiči byla následně zakázána další jízda, čemuž porozuměl. Řidič jel ve vozidle sám. Spis obsahuje rovněž evidenční kartu řidiče, v níž jsou 4 záznamy přestupků, informaci o zadržení řidičského průkazu ze dne 2. 11. 2020. Ve spise je i fotografická dokumentace, konkrétně fotografie řidičského průkazu žalobce a výsledek orientačního testu na přítomnost jiné návykové látky.

11. Ze správních spisů se dále podává, že u ústního jednání před správním orgánem I. stupně dne 11. 1. 2021 byl k předmětnému přestupku vyslechnut žalobce a dále svědek policista pprap. P. B., u dalšího ústního jednání 15. 2. 2021 pak byl vyslechnut jako svědek policista pprap. R. V., DiS. Zjištění z výpovědi žalobce a obou svědků jsou podrobně obsažena v žalobou napadeném rozhodnutí, tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a soud proto v podrobnostech na tato zjištění odkazuje. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně byl spis dále doplněn o kopii technického průkazu ke služebnímu vozidlu, mapku z trasy Bohumín – Havířov a odpověď na žádost správního orgánu adresovanou Policií ČR, Územnímu odboru Karviná. Ze sdělení policie ze dne 22. 1. 2021 vyplývá, že záznam z osobní kamery policisty vzhledem k dlouhé časové prodlevě zanikl překrytím dalších nahraných dat, služební dopravní prostředek nebyl vybaven záznamovým lokalizačním zařízením a není k datu odpovědi dosud vybaven.
12. Ze správního spisu dále plyne, že na závěr ústního jednání dne 15. 2. 2021 byl žalobce v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu poučen o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Po tomto ústním jednání správní spis o žádné další podklady doplňován nebyl. Následně dne 3. 3. 2021 pod č. j. MUBO/09686/2021 vydal Městský úřad v Bohumíně rozhodnutí, které nabylo právní moci 15. 6. 2021, jímž žalobce uznal vinným z přestupku fyzických osob, jehož se dopustil tím, že dne 2. 11. 2020 v době kolem 20:46 hod. řídil v obci Rychvald po ul. Orlovská, poblíže domu č. p. 1427 motorové vozidlo Alfa Romeo Mito RZ X, přičemž byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR a při provádění kontrole se po orientačním vyšetření ke zjištění přítomnosti jiných návykových látek než je alkohol s pozitivním výsledkem odmítl podrobit provedení odborného lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologických materiálů. Svým jednáním porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu a úmyslně se tak dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) téhož zákona. Žalobci byla uložena pokuta 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž žalovaný před vydáním rozhodnutí o odvolání správní spis o žádné další podklady nedoplňoval. Žalovaný odkazem na § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně změnil a rozhodl, že text „...s pozitivním výsledkem odmítl podrobit provedení odborného lékařského vyšetření...“ se mění na text „...s pozitivním výsledkem odmítl podrobit na výzvu policisty provedení odborného lékařského vyšetření...“. Podle § 90 odst. 5 správního řádu ve zbytku rozhodnutí Městského úřadu Bohumín potvrdil. Na tomto místě krajský soud činí závěr, že je nedůvodná žalobní námitka žalobce, že žalovaný provedl změnu rozhodnutí, aniž by jej vyzval k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Především je třeba

zdůraznit, že před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný správní spis o žádné další podklady nedoplňoval, a proto nebyl povinen dle § 36 odst. 3 správního řádu vyzývat žalobce k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu byla učiněna správním orgánem I. stupně na závěr ústního jednání dne 15. 2. 2021, jak výše uvedeno, tohoto práva žalobce prostřednictvím svého zmocněnce využil. Ke změně výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně přistoupil žalovaný zcela v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu, přičemž změna je zcela jasně vymezena ve výroku napadeného rozhodnutí, tato změna byla řádně odůvodněna žalovaným na str. 19, přičemž šlo fakticky o upřesnění výroku tak, aby jeho znění zcela přesně korespondovalo se zákonným zněním skutkové podstaty podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Žalovaný doplnil za slova „odmítl podrobit“ slova – na výzvu policisty.

13. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, než alkoholem.
14. Podle ust. § 29 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna podrobit se osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.
15. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.
16. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. a) cit. zákona, lze uložit za přestupek podle odst. 1 písm. c) a d) pokutu od 25 000 Kč do 50 000 Kč a dle ust. § 125c odst. 6 písm. a) téhož zákona, zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let.
17. V obecné rovině krajský soud předesílá, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí žalovaného tvoří nedílný celek. Z prvostupňového rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím žalovaného je zřejmé, jaké důkazy byly v průběhu správního řízení provedeny, jak byly spolu s ostatními shromážděnými podklady pro rozhodnutí hodnoceny. Zásada volného hodnocení důkazů, která je zakotvena zejména v § 50 odst. 4 správního řádu dává prostor správnímu orgánu, aby sám vyhodnotil, které důkazy jsou pro jeho závěry rozhodující a které nikoliv. To se v souladu se zásadou materiální pravdy musí dít tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jedná se o stav, kdy je zjištěn dostatečně jednoznačný, vzájemně provázaný a vnitřně nerozporný soubor dílčích informací, které nahlíženy jako celek nemohou vést k jinému závěru (viz usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 5 As 126/2011-68). Správní orgány v projednávané věci dle názoru soudu těmito požadavkům dostály, skutkový stav byl na základě provedených důkazů a podkladů rozhodnutí zjištěn dostatečně a správní orgány dostály své povinnosti vyplývající z § 3 správního řádu. Co se týká hodnocení důkazů a podkladů, soud vzhledem

k tomu, že se zcela ztotožňuje se závěry žalovaného, který srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, proč považoval dosavadní dokazování za dostačující a proč tedy nevyhověl důkaznímu návrhu žalobce na doplnění dokazování, v podrobnostech proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje. Z důvodu nadbytečnosti žádné další důkazy neprováděl ani soud. Žádné zásadní deficity v odůvodnění napadeného rozhodnutí soud neshledal, ostatně vypovídá o tom nejen obsáhlost rozhodnutí žalovaného, ale i polemika žalobce s těmito závěry v žalobě.

18. Namítal-li žalobce, že z provedeného dokazování nevyplývá, že byl řádně vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření za účelem zjištění jiné návykové látky, pak ani této námitce nelze přisvědčit a soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani z důvodu namítaného nesprávného posouzení odmítnutí podrobit se vyšetření ze strany žalobce. Soud zastává názor, že z předloženého spisového materiálu, konkrétně z oznámení o přestupku, které žalobce podepsal a vyjádřil se v něm tak, že odmítá lékařské vyšetření, odběr krve a moči, z úředního záznamu o kontrole řidiče, z výše citovaných listin obsahujících poučení žalobce, které na několika místech podepsal, stejně tak i z přílohy k úřednímu záznamu TOXI, které obsahuje doslovné znění výzvy k podrobení se orientačnímu vyšetření, zda nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou s tím, že orientační vyšetření bude provedeno testem na detekci drog, čemuž se žalobce podrobil a toto poučení podepsal, stejně tak na téže listině je i doslovný text výzvy k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, kteroužto výzvu žalobce rovněž podepsal, přičemž jak oznámení, tak i listina s označením poučení ze dne 2. 11. 2020 obsahují poučení ve smyslu § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, rovněž i § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb. o policii a ust. § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu, ve spojení s výpověďmi policistů, kteří prováděli silniční kontrolu, nelze žalobci přisvědčit, že nebyl náležitě vyzván k provedení vyšetření a poučen o následcích jeho odmítnutí. Toto tvrzení žalobce je spolehlivě vyvráceno samotným zněním listiny oznámení přestupku a vedle toho také citovanou listinou obsahující poučení ze dne 2. 11. 2020, kterou žalobce na několika místech podepsal, stejně tak i obsahem listiny – příloha k úřednímu záznamu TOXI. Jestliže současně v úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy z 2. 11. 2020 sepsaného policisty pprap. V.a pprap. B. se popisuje nálada žalobce na místě samém jako tupá a policisté také zaznamenali, že žalobce měl zúžené zorničky, přičemž svědek policista pprap. B. v rámci své svědecké výpovědi uvedl, že řidič se zdál utlumený, což dle názoru soudu koresponduje s tím, jak je v úředním záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy popsána nálada žalobce na místě samém výrazem tupá, dospěl soud k závěru, že výzva policisty k podrobení se orientačnímu vyšetření na přítomnost jiné návykové látky byla zcela oprávněná a policisté postupovali v souladu se zákonem.

19. Jestliže uvedené vyšetření na přítomnost jiné návykové látky přístrojem DrugWipe 5SP byl pozitivní, stejně tak i druhé orientační vyšetření na přítomnost jiné návykové látky bylo pozitivní, byl žalobce následně v souladu se závěry v usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 146/2015-45 vyzván, aby podstoupil odborné lékařské vyšetření spojené s odběrem biologického materiálu, neboť pozitivní výsledky orientačního testu zavdaly důvodnou domněnku, že řídil motorové vozidlo pod vlivem jiných návykových látek, a současně bylo zapotřebí spolehlivě zjistit obsah jiné návykové látky v těle žalobce. Nelze přisvědčit žalobci, že nebyl náležitě vyzván k provedení vyšetření a poučen o

následcích jeho odmítnutí, neboť toto je spolehlivě vyvráceno samotným zněním listiny oznámení přestupku, vedle toho také listinou obsahující poučení žalobce ze dne 2. 11. 2020 a listinou – příloha k úřednímu záznamu TOXI, přičemž obsah těchto listinných důkazů byl potvrzen svědeckými výpověďmi policistů. Jejich výzva tak byla reakcí na pozitivní výsledky orientačních vyšetření. Je nutno současně připomenout, že právě kvůli omezené spolehlivosti testu DrugWipe 5SP se v případě pozitivního výsledku přistupuje k odbornému lékařskému vyšetření za účelem potvrzení či naopak vyvrácení možného ovlivnění řidiče jinou návykovou látkou ve smyslu § 20 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Ze spisového materiálu lze současně zjistit, že žalobce byl řádně poučen o právních následcích odmítnutí odborného lékařského vyšetření. Poučení stvrdil svým podpisem na oznámení přestupku ze dne 2. 11. 2020, stejně tak i v listině obsahující poučení ze dne 2. 11. 2020 a v další listině, kterou je příloha k úřednímu záznamu TOXI a dle svědeckých výpovědí policistů byl poučen i ústně.

20. Nad to je nutno také zdůraznit, že žalobce je jako držitel řidičského oprávnění, a tedy osoba odborně způsobilá, povinen znát pravidla provozu na pozemních komunikacích a povinnosti řidiče motorového vozidla včetně povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, jakožto i následky nepodrobení se výzvě policie. Ze svědeckých výpovědí policistů pprap. B. a pprap. V. rovněž vyplynulo, že celá silniční kontrola trvala zhruba 30 – 35 minut (svědek pprap. B.), resp. 20 – 30 minut (svědek pprap. V.). Tvzení žalobce, že měl možnost se s podklady, které mu byly na místě samém předloženy, seznámit v délce 5 – 10 minut a že za tuto dobu nebylo fakticky v jeho možnostech si daný text přečíst, rovněž, že měla být špatná viditelnost (na dokumenty mu policista svítil baterkou), že snad listiny pro něho jako laika byly nesrozumitelné, jsou účelové, nemající podklad v obsahu správního spisu. Především soud opakuje, že žalobce jako držitel řidičského oprávnění a tedy osoba odborně způsobilá, je povinen znát pravidla provozu na pozemních komunikacích a povinnosti řidiče motorového vozidla včetně povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, jakož i následky nepodrobení se výzvě policie. Dále je třeba uvést, že by bylo naprosto logickou reakcí, aby žalobce na místě samém policistům sdělil, že jsou listiny pro něho nečitelné a nesrozumitelné a aby toto také uvedl v rámci svého písemného vyjádření do oznámení přestupku, resp. dalších listin, které mu byly k podpisu předloženy, což neučinil. Za účelové soud považuje i jeho tvrzení, že byl policisty na místě nedůvodně zastrašován tvrzením, že pokud nepodepíše odmítnutí, pojedou na krev, bude to trvat dlouho, že může být vsazen do cely. Ze spisu především nevyplývají žádné okolnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že by policisté na místě samém jednali v rozporu se zákonem. Jsou to pouze tvrzení žalobce. Pokud by žalobce byl na místě samém zastrašován, jak tvrdí, jistě by to uvedl v rámci svých písemných vyjádření do oznámení přestupku a dalších výše citovaných listin. Pro úplnost soud uvádí, že je v rámci prevence a v souladu se smyslem právní úpravy, aby policie mohla dodržování právních předpisů kontrolovat a vynucovat. Z obsahu správního spisu neplyne, že by postup policistů vůči žalobci byl šikanózní či jakkoliv excesivní. K tvrzení žalobce, že z vyjádření Policie ČR má vyplývat, že o přestupku existoval kamerový záznam, soud uvádí, že se s tímto hodnocením sdělení policie neztotožňuje. Z vyjádření policie, které je spíše obecného charakteru, rozhodně nevyplývá, že by policisté měli v inkriminovanou dobu připevněné osobní kamery. Z obsahu správního spisu neplyne, že by policisté pořizovali o zákroku videozáznam a že by tento z nějakého důvodu nepředložili. Žalobce u ústního jednání v rámci své výpovědi k předmětnému přestupku uvedl toliko to, že „má pocit“, že policista, který s ním

přestupek řešil, měl na uniformě připevněnou kameru a že z toho „dedukuje, že kamera byla v době kontroly v provozu“.

21. Krajský soud dospěl k závěru, že naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, jímž byl žalobce uznán vinným, bylo ve správním řízení jednoznačně prokázáno. Co se týče otázky materiální stránky přestupku, soud se zcela ztotožňuje s žalovaným a má za to, že se s materiální stránkou přestupku na str. 18 napadeného rozhodnutí vypořádal dostatečně. Jak Nejvyšší správní soud dovodil např. v rozsudku č. j. 3 As 92/2014-32: „Formální znaky přestupkového jednání jsou koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Pouze v případě, kdy existují významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek“. V daném případě nelze konstatovat přítomnost významných okolností, které by vyloučily, že jednáním žalobce byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. Za ten je možno v dané situaci označit zájem na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu vytýkaného přestupku ve všech jeho znacích, přičemž nebyly přítomny významné okolnosti, které by toto vyloučily. Ztotožnit se nelze ani s jazykovým výkladem ust. § 5 zákona o silničním provozu a soud sdílí závěr žalovaného na str. 18 napadeného rozhodnutí, že zcela jednoznačně stačí porušení povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. g) nebo § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, a že pokud by bylo přistoupeno k výkladu, který prezentuje žalobce i v žalobě, pak by bylo nemožné postihnout pachatele přestupku, pokud by se na výzvu nepodrobil jen vyšetření na alkohol nebo jinou návykovou látku. I dle názoru soudu takový výklad by byl zcela v rozporu se smyslem skutkové podstaty předmětného přestupku a ani judikatura soudů výkladu žalobce za pravdu nedává.
22. Soud rovněž zcela sdílí závěry žalovaného na str. 18 napadeného rozhodnutí, které se týkají otázky správních trestů za předmětný přestupek, které byly žalobci uloženy na samé spodní hranici zákonem stanoveného rozmezí, jak plyne z výše citovaného zákonného ustanovení. Soud sdílí názor žalovaného, že nebyl dán důvod pro mimořádné snížení pokuty. Žalobce k tomu nic netvrdil ani v průběhu správního řízení, ani v žalobě a ani neprokázal. Soud, jak výše uvedeno, v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se závěry žalovaného zcela souhlasí nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce, že mu měl být uložen zákaz řízení motorových vozidel spadajících jen do kategorie řídičského oprávnění skupiny B. Obdobnou námitkou se zabýval NSS např. v rozsudku č. j. 6 As 22/2017-37, v němž dospěl k závěru, že uložení zákazu řízení všech motorových vozidel je možné, konec citace. Soud zastává názor, že v případě předmětného přestupku spočívajícího v odmítnutí se na výzvu policisty podrobit provedení odborného lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologických materiálů, a to poté, co se podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění přítomnosti jiných návykových látek než je alkohol s pozitivním výsledkem, by takovéto zmírnění sankce nedávalo smysl (viz závěry NSS v rozsudku č. j. 7 As 332/2016-44), neboť uvedeného přestupku se lze dopustit jakýmkoliv typem motorového vozidla. Krajský soud uzavírá, že naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, jímž byl žalobce uznán vinným, bylo ve správním řízení jednoznačně prokázáno, práva žalobce ve správním řízení nikterak zkrácena nebyla.

23. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. 1. 2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně